

ANLAMSIZ

Bir edebiyat dizesi gibisin,
Ne anlama geldiğini çözmek için önce yaratanını bilmem
gerekıyor.
Sahi ne güzel yaratmış yaratan seni.
Gözlerin diyorum, sanki temsil ediyor bedenini.
Saçların örneğin bir rüzgârı andırıyor,
Akdeniz'den esen sıcak bir yeli.
Konuşman diyorum mesela, anımsatıyor bir Türk musikisini,
Ellerin bir pamuk tarlasında yetişen bir papatya gibi;
Narin, yumuşak ve ana sıcaklığı gibi.
Ve sen
Öyle masum tarlalarda yürüyen bir çocuk gibi,
Ayak izlerini bıraktın gönlümden içeri.

MERHABA

Merhaba, bana hitap sözcüğü kullanan kadın. Ağzımda
bir türkü söylercesine alıştı kelimeler sana. Bir parçam
gökyüzünü andıran ruhunda,
Bir yanım beni sarıp sarmalayan kollarında.
Senin için geldim bugün oturduğum koltuğa
Ve bir de senin için aldım kalemi yanı başıma.
Geldim, buradayım.
Ben bazen çok saçmalarım.
Saçmalamalarım yersiz ve zamansız olup
Gözlerine baktığımda saçmalarım örneğin.
Bir gamzen var mesela, bir yanın hep sağır.
Bir yârim var hepsinden bana mahmur.
Bir ben var herkesten daha mağdur.
Ve kocaman biz varız, bir de mutlu bir yağmur.

EMANET

SANA ŞİİRLER DEĞİL
KENDİMİ EMANET EDECEĞİM.

GÖNLÜM YOKLUĞUNDA BİLENİR

Bugün biraz daha alıştım sana,
Biraz daha ben oldum seninle.
Ben bugün sen oldum,
Sen gittiğinden beri bir ben olamadım içimde.
Bugün biraz daha darıldım sensiz geçen saatlere,
Biraz daha kızdım yanımda olamadığın günlere,
Biraz sen oldum o bulunduğun şehirde
Ve seni izledim evinin köşesinde.
Biraz ben olmaya çalıştım,
Bu sensiz ve berbat şehirde.
Gel artık kurtar beni bu sensiz geçen dünlerden.
Bir de hatırlat bana,
Ne günler geçirdiğimizi bu gerzek şehirde.

ADALET

Saat biraz geçti on ikiyi, birazda devirdi geceyi.
Biraz bu gece Hz. Ali olacađım,
Adalet dağıtacağım rneđin.
Zülfikar olup derman getireceđim insanlara.
Őiir olacağım sana yazılan
Veya birkaç dize.
Neyse, sen olacađım.
Ya hak ya adalet.
Çift taraflı olacağım, herkese eŐit.

14 ŞUBAT

Bugün sevgililer günümüþ.

Ben bilmem sevgililer günü falan,

Benim her günüm sevgili.

Şubat olmasının pek önemi yok.

Soğuk günlere, soğuk dakikalara hiç gerek yok.

Benim gönlüm sevgilimle sıcak olduktan sonra Sevgililer
gününün bir önemi yok.

Benim gönlüm onunla haziran.

DEVİRAN-I MAVİ

Bütün tabularımı yıktın, kelimelerimi ezberledin.
Bir dakika bile görmesem oracıkta gidiverirdim.
Yeşil rengimi hayata kattın,
Hayatımı Devran-ı Mavi yaptın.
Kırmızım oldun benim bileklerimde,
Bir tutam toprak oldun avuç içimde.
Bir gökkuşuğu gibi serpildin,
Yağmur yağdıran bembeyaz bulut içlerine. Benzetmeler
kuramıyorum,
Seni sakladığım gönlümün nehirlerinde.
Bazen kulağımda bir fısıltı oluyorsun,
Bazen gözümün hemen önünde
Kokun dolaşıyor bedenimde.
Ellerin dokunuyor, anne misali saç tellerime.
Saçlarım beyazlaşmış biraz,
Kusura bakma sevdiğim.
Yaşlanmışım genç yaşta senden önceki ellerde.

SİĞMAK

RUHUNUZDA BU KADAR KÜÇÜK YAZILMASIN
SEVDİĞİNİZ İNSANLAR.
KORKMAYN GÖNLÜNÜZE SİĞDIRIN.

ŞİİRLENMEK

ŞİİRLİYORUM ŞİİRLİYEMİYORUM.
EMANET OLSUN SİZE BÜTÜN ŞİİRLERİM,
ŞİİRLERİME EMANET EDİYORUM SİZİ.

SON ŞUBAT

Son Şubat eŐliĐinde seviyorum sizi.
Aranıza soğukluk katmayın,
Isının nisan yağmurları sayesinde.
AĐustos sıcaklığı kavursun beyaz tenleri,
Eylül koksun saĐların hafif hafif esen kavak yelleri.
Aranıza soğukluk katmayın;
Ölüm var, aralık var.
OcaĐa göz dikmeyin,
ÜŐümeyin.
Sıcak kahveler içilsin temmuz geceleri.
SoĐukluk görmesin yürekleriniz,
Hazin Şubat geceleri...

KIZIL OBJE

Kızıl bir objeyi andıran gözlerin vardı.
İçimi kül edip başka dağlarda yanan.
Mor bulutlu hayaller kurardık,
Yemiş yediğimiz dalların arasında.
Pembe düşlerimiz olmadı hiçbir zaman,
Hep beyaz tarafı seçtik gecenin karanlığından.
Sen yeşili çok severdin;
“Neden?” dediğimde,
“Doğayı seviyorum.” derdin.
Ama hiç sormadın, “Sen hangi rengi seviyorsun?” diye.
Benim rengim hep sendin;
Seninle gri olurdum,
Yürüdüğümüz kaldırım taşları arasında.
Bazen umut olurdum yeşeren goncanın yanağında. Sen
olurdum örneğin;
Kocaman bir iç dünyaya gökkuşağı olurdum,
İçtiğin her bir yudum suda
SEN OLURDUM
YAZILAN HER BEYAZ DUADA.

GELİN

Yerel saat farklarını hiç bir zaman sevmedim.

Hep zamansız ayırdı bizi,

Hep sen 2 dakika ileriydin.

Her zaman öğretmeye çalıştın meridyen arasını bana. Peki,
neden uzaktı dakikalar aramızda?

Aynı saati paylaşıp neden aynı anda ezan duymadık? Neden
mesafeleri meridyene dayatıp uzaklaştık? Neden yakın
olamadık?

Neden ikimiz de hiç sifıra inemedik?

Neden aynı iklimde bulunup hurma yemedik? Dakikalara ara
verip neden buluşmadık?

Farklı şehirlerdeyiz diye mi?

Neden “Mesafeler engel değil.” dedin?

Neden saatimiz aynı olmadı?

Neden şehir değiştirdin?

Neden öğretmeyi bıraktın mesafeleri?

Neden karamsarlık vurdu ekvatoruma?

Neden yeşermiyor Karadeniz olan ülkem?

Neden yağmıyor kar?

Neden akıyor ırmaklar?

Neden çöl ettin verimli toprakları?

Neden sessiz bıraktın egemi?

Neden soluğumu kestin?

Neden kollarımı kırıp açmamı istemedin?

Neden ayaklarıma prangalar bağladın?

Neden sebepsiz harcadın cümlelerimi?
Neden severken yıktın bedenimi?
Neden bakmadın gözlerimin siyahına?
Unuttun mu gerçekten sesimi?
Mesafeleri bırakıp unuttun mu?
Uşak olup mesafe bırakmayacaktık,
Gelin olup gelecektin evime.
Hadi gelin, allı gelin.
Az gelmeyin, çok gelin.
Mesafeleri bırakıp hoş gelin.
Dakikaları ezip koş gelin.
Ey gelin...
Ezberledim ismini.
Hoş gelin, koş gelin.
Aç gönlünü gelin.
Dakikalar, saatler hatta yıllar...
Boş ver gelin.
Anla âşık hâlimden;
Gözlerinin mesafesi, ellerinin yılı olayım.
Koş gel be gelin.
Gönlüm hep sana gelin.
Sen bana gelin, ben sana eşli gelin.
Ey benim gönlümün ilkbaharı,
Ellerini tutup yürümelere doyamadığım sen.
Koş gel be gelin.
Bir hoş gel gelin...

SIZI

Bugün uyandıgımda bir bilek sızım vardı.
Gecedен kalan, acıyan ve canımı yakan.
Sağ yanıma basamadığım bir acı,
Bir de soluma yatamadığım sızı.
Kalktım, acıyan ayağımın üzerine basa basa.
Peki, sızımın üzerini nasıl bastıracağım?
Elimle denedim, olmuyor.
Ciğerlerim parçalanacak gibi hissediyorum.
Bazen kafam bile kaldırmıyor insan seslerini,
Yürüyemiyorum kaldırımdaki taşları sayarak. Tırnaklarımı da
yemiyorum artık, kızılıyorsun diye. Şiirlerim kötü hissettiriyor
artık beni...
Her neyse, asıl konumuza gelelim;
Özledim seni...
Yetmezmiş gibi bir de sabah sabah sen konuşuluyorsun,
Yok, işte şöyle iyiydi böyle insandı,
Çok güzeldi, diye.
Lafları şöyle diyordu aslında,
Sen onu hak etmedin hiçbir zaman,
Gerçekten öyle miydi?

Neden konu sana gelmişti?
Bilmiyorlar mı sızımı?
Hissetmediler mi?
Kalktım, bir bardak çay koydum kendime.
Kahvaltı yine haram, yine zehir zıkkım.
Solumun acısı biline biline,
Hâlâ senden söz ediliyor.
Gözlerim doldu, diyemedim.
Başımı bir güzel yere eğdim.
Boğazım düğümlendi ama diyemedim.
“Hâlâ seviyorum.” diyemedim.

Herkes biliyor ama korkuyor.
Bir kelime, bir cümle bile etmiyorlar.
Bilmiyorum, gönlümün derdi ne?
Ama haram olan geceler, uykular var.
Ah benim ceylan gözlü yârim.
Gelemiyorum sana, hatalarımı örtemiyorum.
Gelemiyorum...
Yolda görsem
Vallahi düşer bayılırim,
Bakamam yüzüne falan.
Tabii heyecandan ölüp gitmezsem...

Ulan seviyorum seni be.
Kimseye diyemiyorum, anlatamıyorum.
Ben seni tek bir gün bile aklımdan çıkarmadım.
Bir taş olup denize atılsam
Bu kadar boğulmaz, bu kadar yanmazdım.

Bir dokunuşun vardı yeşerten,
Bir öpüşün vardı dünyayı ters çeviren.
Sen neysin be neysin?

İçim parçalanıyor galiba, ölüyorum.
Ama hâlâ sigara içmiyorum.
Kızıyorsun, “Sağlığın.” diyorsun.
Hiç sordun mu gittikten sonra:
“Yürüyor mu yoksa hâlâ içiyor mu?”
Kimseye bir şey diyemeden böyle düşündüm.
Ve masadan kalkıp odaya gittim.
Herkes konuştu arkamdan, farkındayım.
Geri döndüm masaya,
İçeri girerken
Beni gören herkes sustu.
Konuyu ört pas etmeye çalıştılar...

Bilirim, sen asla dönmeyeceksin.
Ama şiirlerimi okuyup ağladığımı hissedeceksin. Kalemimin
değil gönlümün yazdığını
Hâlâ bende olduğunu bileceksin.
Beyaz hayallerin içine girmeyeceğim hiç,
Hiç bir zaman senin olmayacağım.
Hep aklımda, izimde olacak.
Kızıma adını vereceğim.
Sana benzesin; güzel, şirin ve siyah saçları olsun.

Bana baktığında seni hissedeyim.
“Baba.” desin ki kızımızı göreyim.
Ne demiş Müslüm Gürses “Unutamadım.”
Ben senin gülüşünü, konuşmanı,
Ne bileyim lan, kaşlarının sayısını nasıl unuturum!

İçim acıyor, yanıyorum.
Ve inadına herkes seni hatırlatıyor bana.
Ölüyorum...
Hey Allah’tan korkmaz,
Ölüm var, ölüm!
Gel de gülsün gönlüm,
Ölüyorum böcek gözlüm.
Bir damla su bir tık mık, ekmek veren yok.
Hele gönül veren, senden başka insan yok.
Ey sevip de ayrı kaldığımız yar,
Ölüm var biliyorsun.
Seni çok özlüyorum.
Özlüyorum, ölüyorum...
Bir bardak geri dönüş istiyorum,
Bir lokma ekmekte ellerini istiyorum.
Öldürme beni, boğazım düğümleniyor.
Gel artık gel, her gün inadına ölüyorum.
İçiyorum, sen yoksun.
Ölüme zehir karıştırıp her gün içiyorum,
Ölüyorum.